

Vincentianul în slujirea săracului

Ana Doboș, președinte al Uniunii Asociațiilor Caritative „Sfântul Vincențiu de Paul” din România

Asociația Sfântul Vincențiu de Paul reprezintă o comunitate fraternă de laici, animați de aceeași slujire a săracilor prin contact de la om la om, prin darul personal al inimii și al prieteniei. Membrii vincentieni activează în Biserică și trăiesc evanghelia prin fapte.

La originile Societății Sfântul Vincențiu de Paul se află un grup de șase studenți de la Sorbona, din Paris, receptivi la inspirațiile Duhului Sfânt, care au acceptat misiunea lor de laici în sânul Bisericii. Niciunul dintre ei nu și-a revendicat titlul de fondator. Unii istorici însă îl recunosc pe Frédéric Ozanam ca principal fondator. În anul 1833, aceștia înființează Conferința de caritate, unde sunt dezbătute diferitele aspecte ale vieții sociale, care va deveni, prin cunoașterea sr. Rosalie Rendu, purtătoarea carismei vincentine, Societatea Sfântul Vincențiu de Paul. Pentru membrii Conferințelor, primul angajament în favoarea săracilor este crearea unei legături de prietenie cu aceștia prin vizite regulate, nu doar cu ocazia marilor sărbători creștine.

În România, după anul 1990, carisma vincentiană a fost aprofundată prin vizitele făcute de vincentieni din Anglia, Austria și de sora Agnes Sevlín, membră a Congregației „Surorile de Caritate ale Sfântului Apostol Paul”. S-au format Conferințe în Reșița, Bocșa, București, Câmpulung Muscel.

În Dieceza de Iași, prima Conferință a fost înființată în 1997 la Onești de pr. Iosif Păuleț, actualmente episcop al Diecezei de Iași. Astăzi avem Conferințe la Iași („Sfântul Anton” și „Sfânta Tereza”), la Tomești, Târgu Frumos, Bălțați, Adjudeeni și Roman „Sfânta Tereza”.

Membrii vincentieni slujesc aproapele trupește și sufletește, sunt alături de familii și creează cu ele, prin vizite repetate, legături de prietenie. Susțin promovarea demnității umane și integritatea personală, oferind multă speranță. În activitatea noastră caritativă un rol important îl are părintele spiritual, parohul din comunitate, care ne ajută să ne încărcăm spiritual. Întâlnirile noastre săptămânale, la două săptămâni sau lunare (în funcție de Conferință), ne ajută să-l vedem pe Isus în săracul pe care-l slujim. După aceste întâlniri, mergem în vizită doi câte doi. Un scop primordial al activității vincentiene este educarea copiilor și tinerilor în spiritul dreptății și al carității. Suntem aproape de bolnavi, facem vizite și oferim consiliere. Persoanele în vârstă și singure sunt vizitate și susținute moral. Persoanele aflate în detenție sau în spitale de psihiatrie sunt vizitate pentru a le întări

în credința că nu sunt uitate, că Dumnezeu le este aproape.

Anul 2020 a fost un an aparte, dar vincentienii au continuat activitatea cu respectarea regulilor impuse de autorități. Timpul a fost trist pentru toți, dar noi am slujit în continuare. Persoanele bolnave de Covid-19 au fost ajutate cu medicamente și alimente.

La temelia activității Sfântului Vincențiu de Paul au stat comunicarea și colaborarea. „Am nevoie de tine”, așa a trăit el relația cu Dumnezeu, cu ceilalți și, în mod deosebit, cu săracii. Vincentienii din România colaborează foarte bine cu personalul de la Caritas, cu confrății din Franța, Austria și Anglia. Această colaborare ne ajută să cunoaștem mai bine carisma vincentiană și să fim aproape de cât mai multe persoane vulnerabile.

Carisma vincentiană este iubirea concretă care înfruntă problemele și le rezolvă nu din spirit filantropic, ci pentru că îl vede pe Isus în cel care suferă. ■